

עין משפט
נר מצוה

א' א מ"י פ"ד מהל' קומאח
 אוכלין הלכה ג:
 ב [מ"י פ"ה שם הלכה יב]:
 ג ג מ"י שם הלכה ד:
 ד ד מ"י פ"ז מהל' תמידין
 ומוספין הלכה יג:

תורה אור השלב

1. וְהָיָה בְּאַכְלֵכֶם מִלֶּחֶם הָאָרֶץ תִּרְמֹנוּ וְתִרְמָהוּ לָיִף בְּמִדְרֵטוֹ ט
2. לֹא תֹאכַל עֲלֵיו חֶמֶץ שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל עֲלֵיו מִצֹּחַ לָאֵשׁ עֵינִי כִּי בְּחִפְזוֹ יִצְאָתָם מִצֵּרִים לִמְעַן תִּזְכֹּר אֶת יוֹם אֲחָתָךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ:
- דברים טו ג
3. וְכִי יִפֹּל מִנְּבֻלָּתְךָ עַל הָאָרֶץ וְרֹעַ אֲשֶׁר יִזְרַע תִּזְכֹּר וְהָיָה לְךָ לְזֵכָר:

שיטה מקובצת

- [illegible]

[illegible]

ומשני: יס' בלולין זה בזה: פ' כוסמין ומיירי שהכוסמין בלולין מכל אחד ואחד דחטין וואע"פ שאין חייבין החטין אלל בחטים וכוסמין בלא שעורים כוסמין שניהן מצטרפין עמו ואסורים לקצור ר' יונה אומר ק

[illegible]

מיייתי לה אמתניתין דמיתניא לגבי
תמין ושיבולת שועל ושיפון הרי אלו
והך צרייתא לא פליגא אמתניתין
קאמר שיעטרפו זה עם זה אלא

ונלכא שיפון דישרא שיבולת שועל שכול
תעלא הני אין אורז ודוחן לא מנא הני מילי
אמר ריש לקיש אתיא לחם לחם ממצה כתיבי
הכא¹ והיה באכלכם מלחם הארץ וכתיבי
התם² לחם עוני והתם גופה מגול³ אמר ריש
לקיש וכן תנא רבי ר' ישמעאל וכן תנא דבי
אליעזר בן יעקב אמר קרא⁴ לא תאכל
עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות
לחם עוני דברים הבאים לידי חימוץ אדם יוצא
מביתו ידי חובתו בפסח יצאו אלו שאין באין
לידי חימוץ אלא לידי סירחון: ומצטרפין זה
עם זה: תנא התבואה והקמחים והבציקות
ומצטרפין זה עם זה למאי הלכתא אמר רבי
בכהנא לענין חדש רב יוסף אמר לענין חמץ
בפסח ר"פ אמר לענין מעשר שני דאי אכיל ליה
חזון לחומה לקי רבא אמר⁵ לענין טומאת אוכלין
והוא קמ"ל רבבואה וקמחין דומיא דבציקות
ומה התם אוכלא בעיניה אף הכא נמי אוכלא
בעיניה והתניא⁶ חטה בין קלופה בין שאינה
קלופה מצטרפת שעורה קלופה מצטרפת
שאינה קלופה אין מצטרפת איני⁷ והא תנא
דבי רבי ישמעאל⁸ על כל זרע זרוע אשה
זרוע⁹ כדרך שבני אדם מוציאין לזריעה חטה
בקליפתה ושעורה בקליפתה ועדשים בקליפתה
ולא קשיא הא בלחות הא ביבשות: ואסורין
בחדש מלפני¹⁰ (א) (ב) הפסח: מנא הני מילי
אמר ריש לקיש אתיא לחם לחם ממצה: הני מילי
ולקצור לפני¹¹ (ג) (ד) העומר: מנא הני מילי
אמר רבי יוחנן¹² אתיא ראשית ראשית מחלה
קודם לעומר ר' יונה אמר קודם¹³ קצירת העומר
קודם ר' יוסי בר זבדא אמר קודם קצירת
העומר תנן אסורין בחדש לפני¹⁴ (ה) (ו) פסח
ולקצור לפני¹⁵ (ז) העומר בשלמא למאן דאמרת
קודם הבאת העומר היינו דלא קא עריב לה
ותני להו אלא למ"ד קודם קצירת העומר
ליעריבניהו וליתניניהו אסורין בחדש ולקצור
לפני הפסח אלא אי איחמר אסיפא איחמר
אם השרישו קודם לעומר העומר מתירן מאי
קודם לעומר¹⁶ (ח) רבי יונה אמר קודם¹⁷ הבאת
העומר רבי¹⁸ (ט) יוסי בר זבדא אומר קודם
קצירת העומר אמר ליה¹⁹ רבי אלעזר ורבי
דברי

נתיא לחם לחם ממצה.
ו אורז ודומן וקסה דהוה
חזן לא אלא נראה דאינטריך
ורין דמייתי עומר מינייה:

סורין צחדש בול קודם
דצהאיר המזרח תליא מי

ותני להו אללא למ"ד קודס
 ודס קצירת עומר לערבי
 יא קצירה לאלתר ואחילה
 השחר ועוד קשה אי הוה
 הוא ופשיטא דאסור לקצור
 מר קודס קצירת העומר
 בר וצדא אומר קודס הבא
 ותני להו אללא למ"ד קודס

וה"ה שעורים: (ג) תיבת אין נמחק: הכוסמין מצטרפין עם שניהם לחיבין טים ואין תורמין ממין על שאינו מינו סמסין על שניהם מ"מ כיון שיש שיעור נגן וכן נמי כיון שיש בכוסמין ושעורים (המשנה דריש כלאים א) ונראה שהוא ה"ה אסורה קודם [הבאת] העומר. ושם ד"ד אף קצירה תלוי בהבאה ליערבינהו

דבי ישמעאל פרק שישי מנחות

גולבא. אפשפילטיגט: **דישרא.** קינגליכ: **שיבולי פענא.** אוויגיל: **הני און.** הני חמשת מינין מאטערפין ווייבין (ו) צהלה: **אורו ודוקן לא.** יאָ צפן די חוצות ממש מלש: **הפּוּבּלִּה.** היינט ממש קודם טעיה: **לא לענין חמץ.** מאטערפין לכּוּת דחייטן נמי מחמאצן אס שראן צמיס:

מה הסם. זכך חורכא עניניה לאפוקי קליפת שערס וזינן צנחמין דלאו חולסין ניהור וכל זמנרבי לבניה: והטניא. (א) צמחוחא: קליפת חטים דקה ורכה היא ורלויה לאכול לפיכך מצטרפת. שם שער חורכין לבניה ואפי' חורכ צמחוחה משום דקליפה מפסקת ולא נוגעים חורכין זהדדי להיות חציור: והטנא דבי רבי ישמעאל אשיר יורט. משמע ערך שני אדם מוילין לזרעיה שכן מקדיפין קליפתן סובבתן ק' הם מצטרפין לטומאה דשומר האוכל מצטרף עמו ומהאי קרא נפקא לן בהעור והרועצ (חולין ע"ב). למעו. מצטרפות דשומר הוא: ר' יצניוס. לא הוי שומר דמיפרי

ופניו. א' ע"ס נחות חוץ קניפסין
 ללכול שדעין רכות ס' זה משפטי
 וללשון שדעמי קשר ל' זה דקיימא
 ל' (סס) שומרין מלטרפין לעומתם
 (אובליג) לחם לחם. לחם קלי וברמל
 (ויקרא כג) מה מלך חמץ משני ואל
 אורז ודוקן קל חמץ נמי חמשת מינין
 ותו לא יא': מאי קודם לעומר. דקסי
 ממתינין ואקורין בחדש לפני העומר:
 קודם קצירה אקורין. חלל חלל אחר
 קצירת העומר שרי ללכול חלל האזיר
 המזרח: קודם הכאת העומר. אקור
 ללכול חדש לעומר ממתי בומן שמקדש
 קיים וכל האיר המזרח: (א) ולקטור
 לפני הפסח. חלל חלל יום ט"ו
 ראשון שרי ז"ל דקצירת העומר במזלא
 י"ט מתרת לקטור שחר קצירות:
 בשלמא למי"ד. ז"ל אסורה באכליה ועד
 הבאה אכילתו דלל עריב אכילה וקצירה
 כי הדדי משום דקצירה שריא ממואלאי
 י"ט ואכילה עד שריא עד הערב
 העומר: חלל לר' יונה לערבינו
 וליפסינור. ותריוויה לפני הפסח דמשמע
 (יד) לחלל הפסח שרי מיד דקצירה
 העומר שריא (א) אכילה והסמנה
 שריא לקצירה ועד האיר המזרח לא חמשה
 משום דזמנין דקדש סמון קלגלות
 השחר. ולי נהרא דה"ג לערבינו
 וליתמיניהו אקור בחדש ולקטור לפני
 העומר הואיל ותריוויהו אקודם קצירה
 קיימי. וללשון שנספסא קשר ל' דלאי
 הוי מתי לפני הפסח אקור חמשה

דציוס הפסח שלי ואף על גב דקודם קצירת העומר הוא דשלמא כי תני לה גבי קצירה נחא דציוס הפסח יום טוב הוא ופשיטא דאסור לקצור אבל גבי אכילה לא מחני ליה:

ית העומר אבל לאחר קצירה שרי לאכול חשב זהאיר מורה ק
למה לי למינקט קודם קצירה ועוד בזה הכי דקאמר בשלמא
קצירה בהדי משום דקצירה שריא ממוציא י"ט ואכילה לא מישמריא
וליתנינהו אסורים בחדש ולקצור לפני העומר והשתא לדדיה נמי
השתא אסורא עד האי המורה ודחא בקוטרם לפרס דמקצירה עד האי
אסור בחדש ולקצור לפני הפסח הוה משמע דציוס פסח שרי דבשלמא כי
גבי אכילה לא מיתני ליה ב"ו וגראה דגרס מאי קודם ולקצור וקאי ארא
דקמי וקדם פסח משום דצ"י לכתא קצירה ומיד צילל ס"ו קאמר
עומר ושרי תנן [אסורים בחדש מנפשי העומר כי בשלמא למיד
בבאית לערביניהו ולתנינהו] אסור בחדש ולקצור לפני העומר:

קציר
מחמשת המינין: ראשית העומר מוחלה. כתיב הכא ראשית קצירכם וכתיב בחלה ראשית קציריכם
הפסח. היינו לפני קצירת העומר אל כיון דפסח י"ט הוא ולא קציר משום הכי אמר לפני הפסח.
אסורה עד הבאת העומר ולקצור קודם קצירת העומר: אלא אי אתמר דלא תקשי לחד

דור בלא חטין אין תורמין מן הכוסמין על החטין אבל בסיפא דאין מכל אחד אלא חצי קב ליכא שכי
 וכן הראש׳ זיל: [טז] אבל בסיפא דבעי כולוה לצרף: [טז] בחדש מפני העומר קודם: [טז] ונראה דגרסי׳
 משום דכתיב וקצרתם והבאתם קצירה תליא בהבאה. תנא אסור בחדש כו׳ בשלמא למד׳ קודם קצי
 רין בחדש ולקצור לפני הפסח דהא לפני הפסח קרי לפני הבאת העומר. תר״ח:

מסורת הש"ס

(א) [פסחים לה, ב] מוליך קזי:
קזיט, ג) [למקן עא, ד] גי' רש"ק קזיט, ה) גי' רש"ק
ההבאת, ו) [קדושין לו, ו] ושי"ן,
ז) גיל הקצירה והאכילה, ח) צ"ל
ששניה, ט) צ"ל ולאחר כן
גושמן זה בזה אין מנטרפין אלא
בבבב"ג כו', י) צ"ל מורס
[מורס], כ) מורס"פ"א דחלה מ"א
רש"ק וגי' צ"ק,

הגהות הב"ח

[illegible]

גליון הש"ס

גמ' רבי יונה אמר קודם
הבאת עומר. עי' טורי אבן
ר"ה דף י ע"ג ד"ה כל הרכבה:

לְעֹזֵי דַשׁ"י

אשפיילט"א [אישפילט"א].
כוסמת.
סיגל"א [שייגל"א]. שיפון.
אזוינ"א [אביינ"א].
שיבולת-שועל.

שְׂכִירֵי תְּעֵלָה, תַּעֲלֶה מִתְּנֵה
עַל שֶׁנֶּאֱמַר (שְׁמוֹת יז, ה'): דְּרִבְרִים
וְיִצְחָק לִידֵי חִימוּמֵי אֵל
וְיִצְחָק בָּרוּךְ, מִשּׁוֹם אֵלֶּה שֶׁ
שָׁמַעְנָם עַל אֲדוֹר דִּמְחֵיָּהוּ
וְיִצְחָק מָתָן עַל מִדְּוָלָן וְאֵין
מִדְּוָלָן (שְׁמוֹת יז, ה') עַל כֵּן דִּרְבִּי
שִׁמְעוֹן לִבְנֵי שְׂמֵחָה אֲפֵלַי כִּי טוֹר
וְשִׁמְעוֹן לִבְנֵי שְׂמֵחָה מִשּׁוֹם אֵל
כִּי יִצְחָק עָלֵהּ וְיִצְחָק עַל יוֹנֵן שֶׁ
הָיָה דֹּשֶׁבֶר עִמָּהּ אֵל
וְעַתָּה בְּרִיבְרִיבְתָּהּ, קִלְיָה שֶׁ
שׂוֹמֵר הַלֵּל וְאֵת שְׂמֵחָה
שֶׁנֶּאֱמָר: אֲלֵךְ תִּשְׁמַח בְּשִׁמְחָתָהּ
וְיִצְחָק תִּתְּנָהּ לָהּ (דְּבָרִים יא, יא):
וְיִצְחָק לִמְדֵּן דְּקָרָה (דְּבָרִים יא, יא):
שֶׁנֶּאֱמָר: לֹא הָיָה שׂוֹמֵר הַלֵּל
וְיִצְחָק הָיָה שׂוֹמֵר הַלֵּל
וְיִצְחָק עָלֵהּ תַּחֲתֵּי קִלְיָה
מִקְדְּשֵׁי הַתּוֹבִי' לְתוֹכָהּ שֶׁאֵין
מִקְדְּשֵׁי קִרְיָת שַׁלּוּם לִבְנֵי שְׂמֵחָה
שֶׁנֶּאֱמָר: וְיִצְחָק עָלֵהּ תַּחֲתֵּי קִלְיָה
עַל אֲפֵרֵי קִרְיָת שַׁלּוּם (דְּבָרִים יא, יא):

רבינו גרשום
 שרא. שילא בלשונם: שבולי:
 אבא: אבא: אלא לירי
 שיהוה. שמתקבל אן חרש.
 מתקבלי. משתריף דה עה.ה.
 מכוון לכידי: לענין חרש.
 אבא ביה כותי מכוון. חרש
 קשתא העומר קולן מה הים
 בכיקותי אכלא בעייה. דאין
 מה פסול: אף חרש בני
 תבואה דלא אף עשרין קולן
 קופין שלא אה בן
 פסול: (אין תבואה)
 מלכות. בכשרים דראלן
 מעטף אפי' בקלה דראלן
 ענין קהילת: מה אן מיל.
 ודכרולו שחית המינס אחר
 ענין: תעורר: אחת אלה
 כתיב הכא ולחם וקלי
 ותרמול. ותיכח חסד בעיה
 אלא. ומה אף חרש אלא

יהוה אסיפא איתמר:

א עד שיצטרפו שלשתן ונמצא
קודם לפסח דקאמר במתניתין
היינו דלא עריב ותני להו דחד

(א) נראה דל"ל ע"כ מלאתי ונראה שהוא מלשון הר"ש ו"ל צפי' המסנה דריש כללים.